

дина своєго: и стана, та отиде въ Средорѣчіе (Месопотаміа), въ градъ Нохерскъ.

11 И направи да клеknатъ вельюдите и да си починатъ венка въ градъ при кладенецъ водный, камъ привечерь когато излѣзъватъ женьте, за да почерпатъ (водъ).

12 И рече: Господи Боже на-господина моего Авраама, дай ми, молимъ, добра среща днесь, и направи милость на господина моего Авраама.

13 Это, азъ стоимъ близъ при источникъ водный: а дщерице на-жителице градскіи излѣзъватъ за да почерпатъ водъ:

14 И дѣвоиката на когато речемъ: преклони, молимъ, воденосатъ твой, да пьемъ, и она (ми) рече: пи, и ще напоимъ и вельюдыце ти, таа нека е она, (когато) си пригетвилъ за рабацъ Твой Исаака: и изъ това ще познаемъ че си на-правилъ милость на господина моего.

15 И преди онъ да престане говорееки, это, излѣзъваше Ревекка, когато се роди на Ваавила, сына на-Мельха, женъ на-Нохера, брата Авраамова, и имаше воденосатъ свой на рамото си.

16 А дѣвоиката (кеше) краснозрачна весьма многу, дѣвица, и мъжа не кеше познала: като слѣзна прочее въ кладенецъ, напълни воденосатъ си, и искачисе.

17 А рако притърча на среща ѝ, и рече: на-пои ме, молимъ, малъ водъ изъ воденосатъ ти.

18 И она рече: пи, господине мой: и прибърза та снema воденосатъ си на мышцата си, и напои го.

19 И като престана да го напоюва, рече: и